

El desvalor dels Borbons

written by Pau Miserachs | 13 de juliol de 2018

Ha saltat de nou l'escàndol de la fortuna de la família Borbó a Suïssa i altres llocs. Ja no és el tema de la cacera d'elefants a Botswana. Tampoc és qüestió d'amants, ni d'àpats de gran luxe, whiskies, cava, *champagne*, fills extramatrimonials no reconeguts. Ara va d'ocultació de béns i desviament de diners.

Molts viatges del rei creat pel dictador com a successor a títol de cap d'Estat, a la cerca de comissions per facilitar negocis. Beneficis objecte d'ocultació aprofitant una amant excepcional que es diu Corinna, resident a Mònaco, però sense amor com ella es queixa. Han practicat l'explotació de la dona per amagar béns i fortuna. Corinna ha saltat també i ha començat a parlar. El CNI també hi era pel mig.

La Corona borbònica espanyola emparentada amb els Orleans francesos que també tenen pretensions reials, es comporta en la mesura d'allò que era previsible en esperits depredadors i ambiciosos de la riquesa. Alfons XIII en fou una mostra, també unit a una dictadura que el va dur a l'abdicació el 1931.

Tots recordem les notícies dels temps en què el rei Joan Carles I, a l'estiu s'escapava de Marivent en moto, cap a Palma per fer una trobada amb alguna moxa. Amant a Palma, Amant a Madrid, Amant a Suïssa. Algun rumor a Barcelona. No sabem si Alfons XIII compartia amants amb el General Primo de Rivera. El que és clar és que Joan Carles I no compartia amants amb cap militar. Ell ja era militar a més de rei.

Tenim rei constitucional fora del seu paper, amb un cost econòmic important. Felip VI, el successor de Joan Carles I, viu fora de la capital del regne. No fa com els de Dinamarca ni com els d'Holanda que viuen a la ciutat. No va amb bicicleta. No és un rei popular. Fuig de les escridassades i

busca reverència o aguanta xiulades si es troba al mig. Tanca els ulls per no veure-ho? L'altivesa, la supèrbia, la imatge predefinida, la paraula mesurada per dir el que convé que digui. Cap gest per tancar monuments funeraris de la dictadura. Silenci davant els símbols franquistes. Silenci i creença de la paraula del rei per damunt de la dels representants polítics del poble. El rei vol ser el primer de la classe, vol manar i marcar la política per mantenir la Corona instal·lada com fet constitucional inamovible.

La Corona espanyola és el "desvalor" de la família dels Borbons al complet. Iñaki Anasagasti els va retratar. El rei actual s'ha atrevit a menystenir els catalans i la democràcia parlamentària catalana amb el 155, veient amb bons ulls l'empresonament dels representants polítics destituïts per M. Rajoy i tractar les ideologies independentistes com contaminants.

Ara volen que sigui delicte el que no agrada al rei. El Codi Penal adequat al desig reial, la intransigència dels Borbons amb els drets nacionals de Catalunya. El rei pot vulnerar la Constitució i els Drets Humans i no passa res. És inviolable i intocable, un rei sagrat. El Faraó de l'opacitat.

Corinna ha posat al descobert la Monarquia depredadora instal·lada per la dictadura per fer anar la torxa dels diners i les evidències del "desvalor" de les monarquies protegides per Centres d'Intel·ligència, testaferros i aconseguïdors comissionistes.

Potser va essent hora que el Congreso de los Diputados decideixi reformar la Constitució per suprimir la immunitat de la monarquia i la casa reial, el seu entorn i els seus testaferros. El cap d'Estat ha de ser igual davant la llei com la resta dels ciutadans.

En democràcia, la memòria de la indignació no ha d'impedir que se sàpiga tota la veritat i que el poble pugui decidir si vol

o no seguir amb aquesta monarquia o implementar una república i que la Justícia faci el que hagi de fer amb qui ha incomplert les lleis i les seves obligacions públiques.